

لايحه تصويب کنوانسيونو ميناماتا در مورد جيوه

جزئیات قانون

تاریخ تصویب:	۱۳۹۴/۰۷/۱۱	مرجع تصویب:	مصوبات مجلس شورا	تاریخ ابلاغ:	1394/06/30
شماره ابلاغیه:	45477/472	سال:	1394		

دریافت نسخه چاپی

برگ گزارش‌های اخبار طرح قوانین خدمات گزارش چند درباره تماس

نخست کارشناسی ها و پژوهشی تصویری رسانه ما با ما فا

لوايح مقررات ای

جزئیات متن قانون

لایحه تصویب کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه

ماده واحده - کنوانسیون میناماتا درمورد جیوه، مورخ ۱۰/۱۰/۲۰۱۳ میلادی (۱۸/۷/۱۳۹۲ هجری شمسی) مشتمل بر سی و پنج ماده و پنج پیوست (به شرح پیوست) تصویب و به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود اسناد تصویب را نزد امین اسناد تودیع نماید.

تبصره ۲- رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای ارجاع هرگونه اختلاف به داوری در اجرای ماده (۲۵) کنوانسیون و رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون یادشده برای هرگونه اصلاح کنوانسیون یا پیوست‌های آن در اجرای مواد (۲۶) و (۲۷) کنوانسیون، الزامی است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه

اعضای این کنوانسیون:

با تصدیق این مطلب که جیوه یک ماده شیمیایی است که نگرانی جهانی را به خاطر دامنه وسیع انتقال، پایداری در محیط زیست در ارتباط با انسان، توان آن در انباشت زیستی در بوم سازگان و اثرات منفی مهم آن بر سلامت بشر و محیط زیست معطوف خود ساخته است.

با یادآوری تصمیم شماره ۵/۲۵ مورخ ۲۰ فوریه ۲۰۰۹ (۲/۱۲/۱۳۸۷) شورای حکام برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد برای شروع اقدام با یادآوری بند (۲۲۱) سند برونده فرآهمایی (کنفرانس) توسعه پایدار سازمان ملل متحد با نام «آیندهای که ما می‌خواهیم»، که نتیجه‌های موفق از مذاکرات درخصوص سند الزام‌آور جهانی در مورد جیوه است که مربوط به خطرات آن برای سلامت انسان و محیط زیست است.

تواناییهای مربوط به دولتها و نیاز به اقدام جهانی؛

با آگاهی از نگرانیهای بهداشتی به ویژه در کشورهای در حال توسعه، ناشی از قرارگیری در معرض جیوه جمعیت آسیبپذیر، بهویژه زنان، کودکان و از طریق آنها، نسلهای آتی؛

با توجه به آسیب‌پذیری‌های خاص بوم‌سازگانه‌های قطب شمال و جوامع بومی به دلیل بزرگنمایی زیستی جیوه و آلودگی غذاهای سنتی و با نگرانی در مورد جوامع بومی و به طور کلیتر در ارتباط با اثرات جیوه؛

با تصدیق درسهای اساسی از بیماری میناماتا، به ویژه اثرات جدی بهداشتی و زیست‌محیطی ناشی از آلودگی جیوه، و نیاز به حصول اطمینان از مدیریت مناسب جیوه و جلوگیری از چنین رویدادهایی در آینده؛

با تأکید بر اهمیت حمایت‌های مالی، فنی، فناوری، و ظرفیت‌سازی، به ویژه برای کشورهای در حال توسعه و کشورهای با اقتصاد در حال گذار به منظور تقویت توانایی‌های ملی مدیریت جیوه و ارتقای اجرای مؤثر کنوانسیون؛

همچنین با تصدیق فعالیتهای سازمان بهداشت جهانی در حفاظت از سلامت انسان در ارتباط با جیوه و نقش موافقتنامههای زیست‌محیطی چندجانبه مربوط به ویژه کنوانسیون بازل درباره کنترل انتقالات برون‌مرزی مواد زاید زیان‌بخش و دفع آنها و کنوانسیون روتردام درمورد آیین اعلام رضایت قبلی برای برخی مواد شیمیایی و سموم دفع آفات خطرناک در تجارت بین‌المللی؛

با تصدیق اینکه این کنوانسیون و دیگر موافقتنامه‌های بین‌المللی در زمینه محیط زیست و تجارت

5/71

الف - «معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)» به معنی معدن‌کاری طلا است که توسط یک فرد یا مؤسسات کوچک با سرمایه‌گذاری و تولید محدود انجام میشود.

ب - «بهترین فنون در دسترس» به معنی فنونی است که بیشترین اثر را بر جلوگیری و در صورت عدم امکان، در کاهش انتشار و رهاسازی جیوه به هوا، آب و خاک و همچنین بر تأثیرات چنین انتشار و رهاسازی بر محیط زیست به‌طور کلی، با توجه به ملاحظات اقتصادی و فنی برای یک عضو مشخص یا تأسیسات مشخص در سرزمین آن عضو دارد. در این زمینه:

۱ - «بهترین» به معنی مؤثرترین در دستیابی به سطح کلی بالایی از حفاظت از محیط‌زیست به طور کلی است.

۲ - فنون «در دسترس» در مورد یک عضو مشخص یا تأسیسات مشخص در سرزمین آن عضو به معنی فنونی هستند که در سطحی توسعه یافته‌اند که به آن عضو اجازه اجراء در یک بخش صنعت مربوط به موجب شرایط فنی و اقتصادی پایدار و مناسب با توجه به هزینه‌ها و منافع را بدهد، خواه این فنون در سرزمین آن عضو مورد استفاده قرار گیرند یا نگیرند، یا توسعه داده شوند یا نشوند، آن فنون طبق آنچه که آن عضو تعیین نموده در دسترس‌کاربر تأسیسات قرارگیرد؛ و

۳ - «فنون» به معنی فناوریهای مورد استفاده، شیوه‌های عملیاتی و روشهای طراحی، ساخت، نگهداری، بهره‌برداری و خارج سازی از خط تأسیسات است.

پ - «بهترین شیوه‌های زیست محیطی» به معنی کاربرد ترکیبی از مناسب ترین راهبردها و اقدامات کنترلی زیست محیطی است.

ث - «ترکیب جیوه» به معنی هر ماده شامل اتمهای جیوه و یک یا چند اتم از عناصر شیمیایی دیگر است که تنها با واکنشهای شیمیایی میتواند به ترکیبات مختلف تفکیک گردد.

ج - «محصولات حاوی جیوه» به معنی یک محصول یا جزئی از محصول است که حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه هستند که عمداً به آن اضافه شده‌اند.

چ - «عضو» عبارت از یک دولت یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است که رضایت خود را برای التزام به این کنوانسیون اعلام کرده‌است و کنوانسیون در مورد آن لازمالاجراء است.

ح - «اعضای حاضر و رأی دهنده» به معنی اعضای حاضر و رأی‌دهنده مثبت یا منفی در نشست اعضاء است.

خ - «معدن‌کاری مقدماتی جیوه» به معنی معدن‌کاری است که در آن ماده اصلی مورد کاوش، جیوه است.

د - «سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای» به معنی سازمانی است که توسط دولتهای حاکم در یک منطقه مشخصی ایجاد شده است و کشورهای عضو آن در رابطه با موضوعاتی که این کنوانسیون ناظر بر آنها است، به آن سازمان صلاحیت داده‌اند و به آن اختیار داده شده است تا طبق مقررات داخلی خود برای امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به کنوانسیون اقدام نماید.

ذ - «استفاده مجاز» به معنی هرگونه استفاده عضو از جیوه یا ترکیبات جیوه طبق این کنوانسیون، شامل اما نه محدود به استفاده‌های طبق مواد (۳)، (۴)، (۵)، (۶) و (۷) است.

ماده ۳- منابع تأمین جیوه و تجارت آن

۱- از نظر این ماده:

الف - اشاره به «جیوه» شامل ترکیبات جیوه با سایر مواد از جمله آلیاژهای جیوه، با غلظت جیوه حداقل نود و پنج درصد (۹۵٪) وزنی است، و

ب - «ترکیب جیوه» به معنی کلرید جیوه (۱) (به عنوان جیوه سفید نیز شناخته می‌شود)، اکسید جیوه (۲)، سولفات جیوه (۲)، نیترات جیوه (۲)، سیماب و سولفید جیوه است.

۲- مفاد این ماده نباید در موارد زیر اعمال شود:

الف - مقادیر جیوه یا ترکیبات آن که برای استفاده در تحقیقات در مقیاس آزمایشگاهی یا به عنوان یک استاندارد مرجع هستند؛ یا

ب - مقادیر بسیار ناچیز طبیعی جیوه یا ترکیبات جیوه موجود در محصولات مانند فلزات غیر جیوه-ای، سنگ معدن، یا محصولات معدنی از جمله ذغال‌سنگ، یا محصولات مشتق از این مواد، و مقادیر بسیار ناچیز ناخواسته در محصولات شیمیایی؛ با

پ۔ محصولات حاوی جیوه

آن، در حال اجراء نمیباشد، در سرزمین خود صادر کند.

۴- هر عضو باید اجازه انجام معدن‌کاری مقدماتی جیوه در سرزمین خود را که در تاریخ لازم-الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، در حال اجراء بوده است، تنها برای یک دوره حداکثر پانزده ساله پس از آن تاریخ صادر کند. در طی این مدت، جیوه حاصل از آن معدن کاری باید تنها در تولید محصولات حاوی جیوه طبق ماده (۴)، در فرآیندهای تولید طبق ماده (۵) استفاده شود، یا طبق ماده (۱۱) با استفاده از عملیاتی که به فرآوری، بازیافت، تعمیر، استفاده مستقیم یا استفاده‌های جایگزین منجر نمی‌شود، امحاء شود.

۵- هر عضو باید:

الف - برای شناسایی انبارهای فردی با بیش از پنجاه تن جیوه یا ترکیبات جیوه، همچنین منابع تولید انبارهای جیوه با تولید سالانه بیش از ده تن که در داخل سرزمین آن عضو قرار دارد تلاش کند،

ب - چنانچه عضوی مشخص نماید که جیوه اضافی ناشی از انهدام تأسیسات کلر قلیایی در دسترس است، اقدام لازم را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل شود امحای این جیوه طبق دستورالعمل‌های مدیریت صحیح زیست محیطی موضوع جزء (الف) بند (۳) ماده (۱۱)، با استفاده از عملیاتی که به فرآوری، بازیافت، تعمیر، استفاده مستقیم یا استفاده‌های جایگزین منجر نمی‌شود.

۶ - هر عضو نباید اجازه انجام صادرات جیوه را صادر کند به جز:

الف - به عضوی که به یک عضو صادرکننده اعلام رضایت کتبی نموده است و تنها برای اهداف زیر:

۱- استفاده مجاز برای کشور واردکننده به موجب این کنوانسیون؛ یا

۲- ذخیره نمودن موقت صحیح زیست محیطی طبق ماده (۱۰)؛ یا

ب - به یک کشور غیرعضوی که به یک عضو صادرکننده اعلام رضایت کتبی نموده است از جمله گواهینامه‌ای که بیانگر آن است که:

۱- کشور غیرعضو در حال انجام اقداماتی برای حصول اطمینان از حفاظت از سلامت انسان و محیط زیست و اطمینان از رعایت مفاد مواد (۱۰) و (۱۱) توسط آن عضو است؛ و

۲- این جیوه تنها برای استفاده مجاز توسط یک عضو به موجب این کنوانسیون یا برای ذخیره نمودن موقت صحیح زیست محیطی طبق ماده (۱۰) استفاده خواهد شد.

۷- عضو صادرکننده میتواند بر یک اطلاعیه کلی به دبیرخانه توسط عضو یا کشور غیرعضو واردکننده به عنوان اعلام رضایت کتبی مقرر در بند (۶) تکیه کند. این اطلاعیه کلی باید هرگونه شرایطی را تنظیم کند که به موجب آن، کشور عضو یا غیرعضو واردکننده اعلام رضایت میکند. اطلاعیه میتواند در هر زمان توسط آن عضو یا کشور غیرعضو ابطال شود. دبیرخانه باید ثبت عمومی همه این اظهارنامه‌ها را نگهداری کند.

۸ - هرعضو نباید واردات جیوه از یک کشور غیرعضو را که به آن اعلام رضایت کتبی خواهدکرد، مجازکند، مگر اینکه کشور غیرعضو گواهینامه‌ای را ارائه نموده باشد که آن جیوه از منابعی نمیباشد که به موجب بند(۳) و جزء (ب) بند (۵) غیرمجاز شناخته شده‌اند.

که بند (۸) را اعمال نکند، مگر اینکه محدودیتهای جامعی را در مورد صادرات جیوه حفظ نماید و اقدامات داخلی را برای حصول اطمینان از مدیریت شدن جیوه وارداتی به روش صحیح زیست‌محیطی اجراء کند. عضو باید اطلاعاتی را در مورد این تصمیم از جمله اطلاعات مشروح از محدودیتهای صادراتی و اقدامات نظارتی داخلی خود و نیز اطلاعاتی در مورد مقادیر و کشورهای مبداء جیوه وارد شده از کشور غیرعضو به دبیرخانه ارائه کند. دبیرخانه باید ثبت عمومی همه این اطلاعاتیها را نگهدارد. کارگروه اجراء و رعایت باید هریک از اطلاعاتیهای مزبور و اطلاعات پشتیبانی-کننده را طبق ماده (۱۵) بررسی و ارزیابی کند و میتواند در صورت اقتضاء به فرآهمایی اعضاء پیشنهاد بدهد.

۱۰- رویه مندرج در بند (۹) باید تا پایان اجلاس دوم فرآهمایی اعضاء قابل دسترس باشد. پس از آن زمان، رویه مزبور دیگر نباید در دسترس باشد، به جز در رابطه با عضوی که اطلاعاتی را به موجب بند (۹) پیش از پایان اجلاس دوم کنفرانس اعضاء ارائه کرده باشد، مگر اینکه فرآهمایی اعضاء بنا بر رأی اکثریت نسبی اعضای حاضر و رأی‌دهنده تصمیم دیگری بگیرد.

۱۱- هر عضو باید در گزارش ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱)، اطلاعاتی را درج کند که نشان می‌دهد الزامات این ماده رعایت شده است.

۱۲- فرآهمایی اعضاء باید در اولین اجلاس خود، راهنمایی بیشتری را در ارتباط با این ماده به ویژه در رابطه با جزء (الف) بند (۵)، بندهای (۶) و (۸) فراهم آورد و محتوای مقرر در گواهینامه موضوع جزء (ب) بند (۶) و بند (۸) را تدوین و تصویب کند.

۱۳- فرآهمایی اعضاء باید ارزیابی کند آیا تجارت ترکیبات خاص جیوه، در راستای هدف این کنوانسیون است و بررسی نماید آیا ترکیبات خاص جیوه باید با فهرست شدن در یک پیوست اضافی تصویب شده طبق ماده (۲۷) مشمول بندهای (۶) و (۸) قرار گیرد یا نگیرد.

۱. هر عضو با اتخاذ اقدامات مناسب نباید اجازه ساخت، واردات یا صادرات محصولات حاوی جیوه مندرج در بخش اول پیوست (الف) را پس از تاریخ مشخص شده برای خروج آن محصولات بدهد، مگر چنانچه در پیوست (الف) برای آن استثناء در نظر گرفته شده باشد یا به موجب ماده (۶) مشمول معافیت شده باشد.

۲- یک عضو میتواند به عنوان جایگزینی برای بند(۱)، در زمان تصویب یا لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه پیوست(الف) در مورد آن، مشخص نماید که راهبردها یا اقدامات مختلفی را در خصوص محصولات مندرج در بخش اول پیوست(الف) اجراء خواهد کرد. یک عضو تنها در صورتی میتواند این گزینه را انتخاب کند که بتواند نشان دهد که قبلاً توانسته است میزان تولید، واردات و صادرات بخش زیادی از محصولات مندرج در بخش اول پیوست(الف) را تا حد زیادی کاهش داده است یا راهبردها و اقداماتی را جهت کاهش استفاده جیوه در سایر محصولاتی که در بخش اول فهرست(الف) درج نشده‌اند، در زمان اعلام تصمیم خود به دبیرخانه برای استفاده از این گزینه، انجام داده است. به‌علاوه عضو، که این گزینه را انتخاب میکند:

الف - باید شرحی از راهبردها یا اقدامات انجام شده از جمله میزان جیوه کاهش داده شده را در اولین فرصت به فرآهمایی اعضاء گزارش نماید.

ب - باید راهبردها یا اقداماتی را برای کاهش مصرف جیوه در هر یک از محصولات مندرج در بخش اول پیوست (الف) که در مورد آنها نتیجه قابل توجهی حاصل نشده است، اجراء کند.

پ۔ باید اقدامات بیشتری را برای نیل به کاهش بیشتر بررسی نماید.

ت - نباید واجد شرایط برای ادعای معافیت به موجب ماده(۶) برای آن گروه از محصولاتی باشد که برای آنها این گزینه انتخاب شده است.

حداکثر پنج سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، فراهمایی اعضا باید به عنوان بخشی از فرآیند بازنگری به موجب بند(۸)، پیشرفت کار و اثربخشی اقدامات انجام شده به موجب این بند را بازنگری نماید.

۳- هر عضو باید درخصوص محصولات حاوی جیوه مندرج در بخش دوم پیوست (الف) طبق مفاد مندرج در آن اقداماتی را اتخاذ نماید.

۴- دبیرخانه باید براساس اطلاعات ارائه شده توسط اعضا، اطلاعاتی را در خصوص محصولات حاوی جیوه و گزینه‌های جایگزین آن، جمع‌آوری و نگهداری نماید و اطلاعات مزبور را برای همگان قابل دستیابی کند. دبیرخانه باید سایر اطلاعات مربوط ارائه شده توسط اعضا را نیز برای عموم قابل دسترسی نماید.

۵ - هر عضو باید اقداماتی را اتخاذ کند تا از گنجاندن محصولات حاوی جیوه‌های که تولید، واردات و صادرات آنها برای آن عضو به موجب این ماده ممنوع شده است، در محصولات مونتاژ شده جلوگیری نماید.

۶ - هر عضو باید تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، از تولید و توزیع تجاری محصولات حاوی جیوه که در زمره هیچ یک از مصارف شناخته شده محصولات حاوی جیوه نیستند، جلوگیری نماید، مگر اینکه نتایج ارزیابی خطرات و منافع آن محصول بیانگر داشتن فواید بهداشت انسانی و زیست محیطی باشد. هر عضو باید در صورت اقتضاء اطلاعات مربوط به این قبیل محصولات، از جمله اطلاعات راجع به خطرات و منافع آن محصول برای بهداشت انسانی و زیست محیطی را به دبیرخانه ارائه نماید. دبیرخانه این اطلاعات را در دسترس عموم قرار خواهد داد.

۷- هر عضو میتواند پیشنهاد اضافه شدن یک محصول حاوی جیوه به پیوست (الف) را که باید شامل اطلاعات راجع به امکان دسترسی، امکانسنجی فنی و اقتصادی، خطرات و منافع بهداشتی و

۸ - فرآهمایی اعضاء باید حداکثر پنج‌سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، پیوست(الف) را بازنگری نماید و میتواند اصلاحات آن پیوست را طبق ماده(۲۷) بررسی کند.

۹- فرآهمایی اعضاء در بازنگری پیوست(الف) به موجب بند(۸)، باید حداقل موارد زیر را در نظر بگیرد:

الف - هر پیشنهاد ارائه شده به موجب بند(۷)؛

ب - اطلاعات قابل دسترس به موجب بند(۴)؛و

پ - دسترسی اعضاء به گزینه‌های جایگزین بدون جیوه که با در نظر گرفتن خطرات و منافع بهداشت انسانی و زیست محیطی از لحاظ فنی و اقتصادی امکان پذیر هستند.

ماده ۵ - فرآیندهای تولیدی که در آن جیوه یا ترکیبات آن استفاده میشوند.

۱- از نظر این ماده و پیوست(ب)، فرآیندهای تولیدی که در آنها از جیوه یا ترکیبات آن استفاده می-گردد نباید شامل فرآیندهایی که محصولات حاوی جیوه در آنها استفاده میشود، فرآیندهای ساخت محصولات حاوی جیوه یا فرآیندهای پردازش پسماندهای جیوه باشند.

کنوانسیون به ثبت رسانده باشد.

۳- هر عضو باید اقداماتی را اتخاذ کند تا استفاده از جیوه یا ترکیبات آن را در فرآیندهای مندرج در بخش دوم پیوست (ب) طبق مفاد مندرج در آن محدود نماید.

۴- دبیرخانه باید براساس اطلاعات ارائه شده توسط اعضاء، اطلاعات مربوط به فرآیندهای مصرف‌کننده جیوه یا ترکیبات آن و جایگزینهای آنها را گردآوری و نگهداری نماید و اطلاعات مزبور را برای همگان قابل دسترس کند. سایر اطلاعات مربوط نیز میتواند توسط اعضاء ارائه شود و توسط دبیرخانه برای همگان قابل دسترس گردد.

۵ - هر عضو دارنده یک یا چند تأسیسات که از جیوه یا ترکیبات آن در فرآیندهای تولیدی مندرج در پیوست (ب) استفاده میکند باید:

الف - در خصوص انتشار و رهاسازی جیوه یا ترکیبات آن که ناشی از تأسیسات مزبور میباشند، اقداماتی را اتخاذ نماید؛

ب - در گزارشهای خود که به موجب ماده (۲۱) ارائه شده است، اطلاعات راجع به اقدامات اتخاذ شده به موجب این بند را درج نماید؛ و

پ - تلاش کند تا حداکثر سه سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، تأسیسات موجود در سرزمین خود را که از جیوه یا ترکیبات آن در فرآیندهای مندرج در پیوست (ب) استفاده میکنند، شناسایی نماید و اطلاعات مربوط به تعداد و نوع تأسیسات مزبور و مقدار حدودی جیوه یا ترکیبات جیوه مصرفی سالانه در آن تأسیسات را به دبیرخانه ارائه کند. این اطلاعات باید توسط

۶ - هر عضو نباید اجازه استفاده از جیوه یا ترکیبات آن را در تأسیسات استفاده‌کننده از فرآیندهای تولیدی مندرج در پیوست (ب) که تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، وجود نداشته است، بدهد. هیچ‌گونه معافیتی نباید در مورد این قبیل تأسیسات اعمال شود.

۷- هر عضو باید از توسعه هر تأسیسات استفاده‌کننده از فرآیندهای تولیدی که در آنها از جیوه یا ترکیبات آن به طور عمدی استفاده میشود و تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون وجود نداشته‌اند جلوگیری کند، جز در مواردی که آن عضو بتواند برای قانع‌کردن فرآهمایی اعضاء نشان دهد فرآیندهای تولیدی دارای منافع زیست محیطی و بهداشتی مشخص هستند و هیچ گزینه بدون جیوه‌ای که از نظر اقتصادی و فنی قابل دسترس باشد و چنین منافعی را با خود همراه داشته باشد وجود ندارد.

۸ - اعضاء تشويق ميشوند تا اطلاعات راجع به توسعه فناوريهاي نوين مربوط، گزينههاي جاگزين بدون جيوه كه از نظر فني و اقتصادي قابل دسترسي هستند، اقدامات و فنون احتمالي براي کاهش و در صورت امكان حذف كاربرد جيوه و تركيبات آن و انتشار و رها سازي جيوه و تركيبات آن ناشي از فرايندهاي توليدي مندرج در پيوست(ب) را تبادل نمايند.

۹- هر عضو میتواند پیشنهاد اصلاح پیوست (ب) را به منظور درج یک فرآیند تولیدی که در آن جیوه یا ترکیبات آن استفاده میشود، ارائه دهد. پیشنهاد مزبور باید شامل اطلاعات راجع به امکان دسترسی، امکانسنجی فنی و اقتصادی، خطرات و منافع بهداشتی و زیست محیطی جایگزینهای بدون جیوه آن محصول باشد.

۱۰- فرآهمایی اعضاء باید حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون، پیوست (ب) را بازنگری نماید و میتواند اصلاحات آن پیوست را طبق ماده (۲۷) بررسی کند.

الف - هر پیشنهاد ارائه شده به موجب بند (۹)؛

ب - اطلاعات قابل دسترس به موجب بند (۴)؛ و

پ - دسترسی اعضاء به گزینه‌های جایگزین بدون جیوه که با در نظر گرفتن خطرات و منافع بهداشت انسانی و زیست محیطی از لحاظ فنی و اقتصادی امکان‌پذیر هستند.

ماده ۶ - معافیت‌های قابل استفاده بنا به درخواست عضو

ا- هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای میتواند یک یا چند معافیت از تاریخهای توقف مندرج در پیوستهای (الف) و (ب)، که از این پس به عنوان «معافیت» نامیده میشود را در موارد زیر با ارسال اطلاعیه کتبی به دبیرخانه اعلام نماید:

الف - در هنگام عضو شدن در این کنوانسیون؛ یا

ب - در صورت اضافه شدن هر محصول حاوی جیوه به عنوان اصلاح پیوست (الف) یا اضافه شدن هر فرآیند تولیدی که در آن جیوه استفاده شده به عنوان اصلاح پیوست (ب) حداکثر تا تاریخی که در آن اصلاحیه حاکم، برای آن عضو لازم‌الاجراء میشود. هر یک از موارد ثبت، باید به همراه بیانیه توضیحی در خصوص نیاز آن عضو برای معافیت باشد.

18/71

9

۷- یک عضو میتواند در هر زمانی با اعلام کتبی به دبیرخانه از معافیت انصراف دهد. انصراف از معافیت در تاریخ مشخص شده در اطلاعیه نافذ خواهد شد.

۸ - علیرغم بند(۱)، هیچ کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نمی‌تواند معافیتی را پس از پنج سال از تاریخ توقف محصول یا فرآیند مربوط مندرج در پیوست‌های(الف) و(ب) ثبت نماید، مگر اینکه یک یا چند عضو که برای آن محصول یا فرآیند کماکان ثبت معافیت کرده‌اند، به موجب بند(۶) مجوز تمدید دریافت کرده باشند. در چنین مواردی یک کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند در زمانهای در نظر گرفته‌شده در جزءهای (الف) و (ب) بند (۱) برای آن محصول یا فرآیند معافیتی را ثبت کند که باید ده سال پس از تاریخ مربوط به توقف آن محصول یا فرآیند منقضی گردد.

۹- هیچ عضوی نمیتواند در هر زمان پس از ده سال پس از تاریخ توقف تولید محصول یا فرآیند مندرج در پیوسته‌های (الف) و (ب) معافیت معتبری را داشته باشد.

20/71

الف - تدوین راهبردهایی برای جلوگیری از استفاده از جیوه یا ترکیبات آن در معدنکاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

ب - آموزش، توسعه و ابتکارات ظرفیت سازی

پ - ترغیب تحقیق در روشهای جایگزین پایدار بدون جیوه

ت۔ مہیا نمودن کمک فنی و مالی

ث - مشارکت برای کمک به اجرای تعهدات خود به موجب این ماده؛ و

ج - استفاده از سازوکارهای موجود تبادل اطلاعات برای افزایش سطح دانش، بهترین شیوه‌های زیست محیطی و فناوریهای جایگزین که به لحاظ زیست محیطی، فنی، اجتماعی و اقتصادی ماندگار هستند.

ماده ۸۵ - انتشار

۱- این ماده در ارتباط با کنترل و چنانچه امکان‌پذیر باشد، کاهش انتشار «جیوه و ترکیبات آن» به اتمسفر که به طور کلی «جیوه کل» نامیده میشود، از طریق انجام اقداماتی برای کنترل انتشار از منابع نقطه‌ای، مشمول دسته بندی‌های منبع مندرج در پیوست (ت) است.

الف - «انتشار» به معنی انتشار جیوه یا ترکیبات آن در اتمسفر است.

ب - «منبع مربوط» به معنی منبعی است که نام آن مشمول یکی از دسته‌بندی‌های منبع مندرج در پیوست(ت) باشد. یک عضو میتواند چنانچه بخواهد، معیارهایی را برای تعیین منابع مشمول دسته‌بندیهای مندرج در فهرست(ت) تدوین نماید به شرطی که معیارهای در نظر گرفته شده برای هر دسته‌بندی به‌گونه‌ای باشد که شامل حداقل هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) انتشار ناشی آن دسته‌بندی باشد.

پ - «منبع جدید» به معنی هر منبع مربوط مندرج در یک دسته‌بندی مندرج در پیوست (ت) است که ساخت یا تغییر اساسی آن حداقل یک سال پس از تاریخ‌های زیر شروع شده باشد:

۱- لازمالاجراء شدن اين کنوانسيون براي عضو ذيربط؛ يا

۲- لازمالاتخاذ شدن اصلاحیه پیوست(ت) برای عضو ذیربط چنانچه منبع تنها به دلیل آن اصلاحیه، مشمول مفاد این کنوانسیون شود.

ت - «تغییر اساسی» به معنی تغییر منبع مربوط است که منجر به افزایش قابل توجهی در میزان انتشار گردد، به استثنای هر تغییر در میزان انتشار ناشی از بازیابی محصولات جانبی. تصمیم‌گیری در مورد اساسی بودن یا نبودن تغییر، با عضو ذیربط است.

ج - «حدمجازانتشار» به معنی حداکثر غلظت، جرم یا انتشار جیوه یا ترکیبات جیوه انتشاریافته از یک منبع نقطه‌ای است که اغلب به آن «جیوه کل» گفته می‌شود.

۳- هر عضو دارای منابع مربوط، باید برای کنترل انتشار اقدام نماید و می‌تواند برنامه ملی را تدوین کند که در آن اقداماتی را که قرار است برای کنترل انتشار اتخاذ شود، انتظارات خود، اهداف و نتایج، درج شده است. هر برنامه باید ظرف مدت چهارسال پس از تاریخ لازمالاجراء شدن کنوانسیون برای آن عضو، به فرآهمایی اعضای ارائه گردد. اگر یک عضو، برنامه اجرائی را طبق ماده (۲۰) تدوین نماید، میتواند برنامه تهیه‌شده به موجب این بند را در آن درج کند.

۴- هر عضو درخصوص منابع جدید خود، باید استفاده از بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی برای کنترل و چنانچه امکان‌پذیر باشد کاهش انتشار را به محض آنکه قابل اقدام باشد اما حداکثر پنج‌سال پس از تاریخ لازمالاجراء شدن این کنوانسیون برای آن عضو مقرر کند. یک عضو میتواند حدود مجاز انتشار را که سازگار با کاربرد بهترین روشهای موجود هستند، استفاده کند.

۵ - هر عضو برای منابع موجود خود، باید یک یا چند اقدام زیر را در هر برنامه ملی با درنظرگرفتن وضعیت ملی، قابلیت تخصیص و امکان‌سنجی فنی و اقتصادی اقدامات درج نماید و به محض اینکه امکان‌پذیر باشد اما حداکثر ده سال پس از لازمالاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، آنها را اجراء نماید:

الف - هدف کمی برای کنترل و در صورت امکان کاهش انتشار منابع مربوط

ب - حجم مجاز انتشار برای کنترل و در صورت امکان کاهش انتشار از منابع مربوط

پ - استفاده از بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی برای کنترل انتشار از منابع مربوط

ت - راهبرد کنترل همزمان چند آلوده‌کننده که منافع مشترکی برای کنترل انتشار جیوه در بر دارد.

ث - اقدامات جایگزین برای کاهش انتشار از منابع مربوط

۶ - اعضاء میتوانند برای همه منابع موجود اقدامات یکسانی را اعمال کنند یا می‌توانند در خصوص دستهبندیهای منابع مختلف، اقدامات متفاوتی را اتخاذ کنند. هدف، پیشرفت متعارف در کاهش انتشار در طول زمان برای آن دسته از اقداماتی است که توسط عضو اتخاذ شده است.

۷ - هر عضوی باید به محض اینکه امکان‌پذیر باشد اما حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، فهرست انتشار از منابع مربوط را تهیه نماید و پس از آن، فهرست مزبور را حفظ کند.

۸ - فرآهمایی اعضاء، در اولین اجلاس خود، باید راهنماهای زیر را تصویب نماید:

الف - بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی با در نظر گرفتن هرگونه تفاوت بین منابع جدید و موجود و ضرورت کاهش اثرات متقابل آنها

ب - حمایت از اعضاء جهت اجرای اقدامات مندرج در بند (۵) به‌ویژه در تعیین اهداف و «حد مجاز

۹- فرآهمایی اعضاء باید در اولین فرصت راهنماهای زیر را تصویب نماید:

الف - معیارهایی که اعضاء به موجب جزء (ب) بند (۲) میتوانند تهیه کنند.

ب - روش شناسی تهیه فهرست انتشار

۱۰- فرآهمایی اعضاء بايد راهنمای تهیه شده به موجب بندهای (۸) و (۹) را به طور مستمر بازنگری و در صورت اقتضاء بهروزرسانی نماید. اعضاء بايد راهنما را در اجرای مفاد مربوط این ماده مدنظر قرار دهند.

۱۱- هر عضو باید اطلاعات مربوط به اجرای این ماده، به ویژه اطلاعات مربوط به اقداماتی را که طبق بندهای (۴) تا (۷) اتخاذ کرده است و اثربخشی اقدامات را در گزارشهای ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱) درج نماید.

ماده ۹۵- رهاسازی

۱- این ماده در ارتباط با کنترل و در صورت امکان، کاهش رهاسازی جیوه و ترکیبات آن که اغلب به آن «جیوه کل» گفته میشود، از منابع نقطه‌های مربوط، در خاک و آب است که در سایر مفاد این کنوانسیون مورد حکم قرار نگرفته‌اند.

27/71

کنند.

ماده ۱۱- یسماندهای حیوه

۱- کنوانسیون بازل درباره کنترل انتقالات برون مرزی مواد زائد زیان بخش و دفع آنها باید در مورد پسماندهای مشمول این کنوانسیون برای اعضای کنوانسیون بازل اعمال گردد. اعضای این کنوانسیون که عضو کنوانسیون بازل نیستند باید آن تعاریفی را که در مورد پسماندهای مشمول این کنوانسیون اعمال میشود، به عنوان راهنما استفاده کنند.

۲- از نظر این کنوانسیون، بسماند حیوه یعنی مواد یا اشیا، که:

الف - از حیوه یا ترکیبات حیوه تشکیل میشوند.

ب - حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه میباشند؛ یا

پ۔ آلودہ به جیوه یا ترکیبات جیوه هستند.

به مقداری بیش از آستانه مربوط که توسط فرآهمایی اعضاء با همکاری نهادهای مربوط کنوانسیون بازل به روش هماهنگ تعریف شده است و به موجب مفاد قانون ملی یا این کنوانسیون دفع می-شوند یا قرار است دفع شوند یا لازم است دفع شوند. این تعریف، شامل سرباره، سنگ ضایعاتی و باطله معدن، به جز ناشی از معدنکاری مقدماتی جیوه نمیگردد، مگر اینکه حاوی جیوه یا ترکیبات

۳- هر عضو باید اقدامات مناسب را انجام دهد به گونه‌ای که پسماند جیوه:

الف - به شیوه صحیح زیست محیطی با در نظر گرفتن راهنماهای تدوین شده به موجب کنوانسیون بازل و طبق الزاماتی که فرآهمایی اعضاء باید در یک پیوست اضافی طبق ماده (۲۷) تصویب کند، مدیریت شود. فرآهمایی اعضاء در تدوین الزامات باید مقررات و برنامه‌های مدیریت پسماند را در نظر گیرد.

ب - برای استفاده مجاز یک عضو به موجب این کنوانسیون یا دفع صحیح زیست محیطی به موجب جزء (الف) بند (۳) تنها، فرآوری، بازیافت، احیاء یا استفاده مجدد مستقیم شود.

پ - برای اعضای کنوانسیون بازل، از طریق مرزهای بینالمللی، به جز به منظور دفع صحیح زیست محیطی طبق این ماده و آن کنوانسیون حمل و نقل نشود. در شرایطی که کنوانسیون بازل در مورد حمل و نقل از طریق مرزهای بینالمللی اعمال نشود، یک عضو باید تنها با در نظر گرفتن قواعد، استانداردها و راهنماهای بینالمللی مربوط، حمل و نقل مزبور را تجویز نماید.

۴- فرآهمایی اعضاء باید برای همکاری نزدیک با ارکان مربوط کنوانسیون بازل در بازنگری و در صورت اقتضاء بهروزرسانی راهنماهای موضوع جزء (الف) بند (۳) تلاش کند.

۵ - اعضاء به همکاری با یکدیگر و با سازمانهای بین دولتی مربوط و در صورت اقتضاء سایر نهادها، برای توسعه و حفظ ظرفیت جهانی، منطقهای و ملی برای مدیریت پسماندهای جیوه به روش صحیح زیست محیطی تشویق می‌شوند.

۱- هر عضو باید برای تدوین راهبردهای مناسب برای شناسایی و ارزیابی مکانهای آلوده به جیوه یا ترکیبات آن تلاش کند.

۲- هر اقدامی برای کاهش خطرات ناشی از چنین مکانهایی باید به روش صحیح زیست‌محیطی و در صورت اقتضاء همراه با ارزیابی خطرات جیوه یا ترکیبات جیوه موجود در آن مکانها برای سلامت انسان و محیط زیست صورت پذیرد.

۳- فرآهمایی اعضاء باید راهنمای مدیریت مکانهای آلوده را تصویب کند که می‌تواند شامل روشها و رهیافتهایی برای موارد زیر باشد:

الف - شناسایی و تعیین خصوصیات مکان

ب۔ تعامل با عموم مردم

پ - ارزیابی خطرات متوجه سلامت انسان و محیط زیست

ت - انتخابهایی برای مدیریت خطرات ناشی از مکانهای آلوده

ث - برآورد منافع و هزینه ها؛ و

۴- اعضاء به همکاری در تدوین راهبردها و اجرای فعالیتهای شناسایی، ارزیابی، اولویت بندی، مدیریت و در صورت اقتضاء، پاکسازی مکانهای آلوده تشویق میشوند.

ماده ۱۳- منابع مالی و سازوکار آن

۱- هر عضو تعهد میکند که در حد تواناییهای خود منابعی را در رابطه با آن دسته از فعالیتهای ملی در نظر گرفته شده برای اجرای این کنوانسیون طبق سیاستها، اولویتها، طرحها و برنامههای ملی خود تأمین کند. این منابع میتواند شامل کمکهای مالی داخلی از طریق سیاستها، راهبردهای توسعه و بودجههای ملی مربوط و کمکهای مالی دو جانبه و چند جانبه و نیز درگیر نمودن بخش خصوصی باشند.

۲- اثربخشی کلی اجرای این کنوانسیون توسط کشورهای عضو در حال توسعه به تأثیر اجرای این ماده مربوط می‌شود.

۳- منابع تأمین‌کننده کمک‌های مالی و فنی چندجانبه، منطقه‌ای و دوجانبه، همچنین ظرفیت‌سازی و انتقال فنآوری، تشویق می‌گردند تا به صورت فوری سطح فعالیت‌های مربوط به جیوه با حمایت از کشورهای در حال توسعه عضو در اجرای این کنوانسیون در رابطه با منابع مالی، کمک فنی و انتقال فنآوری ارتقاء و افزایش یابد.

۴- اعضاء در اقدامات خود در رابطه با تأمين مالی بايد نيازها و شرايط ويژه اعضائی را که کشورهاي جزيره‌اي کوچک در حال توسعه يا کشورهاي کمتر توسعه يافته هستند، به طور کامل در نظر بگيرند.

سازوکار به منظور حمایت از کشورهای عضو در حال توسعه، و اعضای با اقتصاد در حال گذار در اجرای الزامات آنها به موجب این کنوانسیون است.

۶- ساز و کار باید شامل موارد زیر باشد:

الف - صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی؛ و

ب - برنامه بینالمللی ویژه برای حمایت از ظرفیت سازی و کمک فنی

۷ - صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید منابع مالی جدید، قابل پیش‌بینی، کافی و به موقع برای تأمین هزینه‌های حمایت از اجرای این کنوانسیون را به گونه توافق‌شده در فرآهمایی اعضا فراهم آورد. از نظر این کنوانسیون، صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید به موجب راهنمایی فرآهمایی اعضا عمل کند و به آن پاسخگو باشد. فرآهمایی اعضا باید در مورد راهبردها، سیاستها، اولویتهای برنامه‌های کلی و واجد شرایط بودن برای دسترسی و استفاده از منابع مالی راهنمایی‌هایی را تهیه کند. به‌علاوه، فرآهمایی اعضا باید در مورد فهرست شاخص دستهبندی فعالیت‌هایی که می‌توانند حمایت صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی را جذب کنند، راهنمایی‌هایی را تهیه کند. صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید منابع تأمین‌کننده هزینه‌های افزایشی مورد توافق منافع محیطی جهانی و هزینه‌های کامل مورد توافق بعضی از فعالیتهای توانمندسازی را فراهم آورد.

۸ - صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید در فراهم آوردن منابع یک فعالیت، توانایی بالقوه کاهش حبه یک فعالیت پیشنهادی را نسبت به هزینه‌های آن در نظر بگیرد.

34/71

جانبه و دو جانبه و همچنین از طریق مشارکت، از جمله مشارکتهای مربوط به بخش خصوصی انجام شود. همکاری و هماهنگی با سایر موافقتنامه های زیست محیطی چندجانبه در زمینه مواد شیمیایی و پسماندها باید در پی افزایش اثربخشی کمکهای فنی و اجرای آن باشد.

۳- کشورهای توسعه‌یافته و سایر اعضا با توجه به قابلیت‌های خود باید با حمایت بخش خصوصی و در صورت اقتضاء سایر ذی‌نفعان مربوط، توسعه، انتقال، انتشار و دسترسی به فناوریهای جایگزین صحیح زیست محیطی به‌روز در کشورهای در حال توسعه، به ویژه اعضای کمتر توسعه یافته و دیگر کشورهای جزیره‌ای کوچک و اعضای با اقتصاد در حال گذار را به منظور تقویت ظرفیت آنها برای اجرای مؤثر این کنوانسیون ترغیب و تسهیل کنند.

۴- فرآهمایی اعضا باید تا دومین اجلاس خود و از آن پس به طور منظم و با در نظر گرفتن مطالب ارائه شده و گزارش‌های از اعضا از جمله موارد پیش‌بینی در ماده (۲۱) و اطلاعات تهیه شده توسط سایر ذی‌نفعان با در نظر گرفتن موارد زیر انجام دهد:

الف - بررسی اطلاعات در مورد ابتکارهای موجود و پیشرفت صورت‌گرفته در رابطه با فناوریهای جایگزین

ب - نیازهای اعضا به ویژه کشورهای در حال توسعه به فناوریهای جایگزین؛ و

پ - شناسایی چالش‌های تجربه‌شده توسط اعضا به ویژه کشورهای عضو در حال توسعه در انتقال فناوریها

۵ - فرآهمایی اعضا باید پیشنهادهایی را در مورد چگونگی ارتقای بیشتر ظرفیت سازی، کمک فنی

۱۔ محصولات حاوی جیوه

۲- فرآیندهای تولید که در آنها جیوه یا ترکیبات جیوه استفاده میشوند؛ و

۳. فعالیتها و فرآیندهایی که حیوه یا ترکیبات حیوه را منتشر یا رها می کنند.

از جمله اطلاعاتی در مورد خطرات سلامت و محیط زیست و هزینه‌ها و منافع اقتصادی و اجتماعی چنین جایگزین‌هایی؛ و

ت - اطلاعات شناسایی امراض مسری در زمینه اثرات بهداشتی مربوط به قرارگیری در معرض جیوه و ترکیبات جیوه، با همکاری نزدیک با سازمان بهداشت جهانی و در صورت اقتضاء دیگر سازمانهای مربوط

۲- اعضاء ميتوانند به‌طور مستقيم اطلاعات موضوع بند(۱) را از طريق دبيرانه يا با همكاري ساير سازمان‌هاى مربوط از جمله و در صورت اقتضاء دبيرانه‌هاى كنوانسيون‌هاى مواد شيميايى و پسماندها تبادل كنند.

۳. دبیرخانه باید همکاری در تبادل اطلاعات موضوع این ماده و نیز همکاری با سازمانهای مربوط از

۴- هر عضو باید یک کانون ملی را برای تبادل اطلاعات به موجب این کنوانسیون از جمله در خصوص رضایت اعضای واردکننده به موجب ماده (۳) تعیین کند.

۵- از نظر این کنوانسیون، اطلاعات در مورد سلامت و ایمنی انسان و محیط‌زیست نباید محرمانه تلقی شوند. اعضای که سایر اطلاعات را به موجب این کنوانسیون تبادل میکنند، باید از هرگونه اطلاعات محرمانه با توافق متقابل حفاظت کنند.

ماده ۱۸- آموزش، آگاهی‌رسانی و اطلاعات همگانی

۱- هر عضو باید در حد توان خود موارد زیر را ترغیب و تسهیل نماید:

الف - ارائه اطلاعات موجود در موارد زیر به همگان:

۱- اثرات زیست‌محیطی و بهداشتی جیوه و ترکیبات جیوه

۲- جایگزینهای جیوه و ترکیبات جیوه

۳- موارد تعیین شده در بند (۱) ماده (۱۷)

۵- فعالیت‌هایی به منظور ایفای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون؛

۲- هر عضو باید در صورت امکان برای گردآوری و انتشار اطلاعات در مورد برآورد مقادیر سالانه جیوه و ترکیبات جیوه که از طریق فعالیتهای انسانی منتشر، رها یا دفع میشوند، از سازوکارهای موجود استفاده کند یا تدوین سازوکارهایی از قبیل دفاتر ثبت رهاسازی و انتقال آلودگی را در مد نظر داشته باشد.

ماده ۱۹- تحقیق، توسعه و یایش

۱- اعضاء بايد با درنظرگرفتن شرايط و توانائيهاي مربوط خود براي توسعه و بهبود موارد زير تلاش كنند:

الف - فهرستهای موارد استفاده، مصرف و انتشار انسان‌ساز جیوه و ترکیبات جیوه به هوا و رهاسازی جیوه و ترکیبات جیوه به آب و خاک

ت - روش‌شناسی هماهنگ برای فعالیتهای برعهده گرفته شده به موجب جزءهای (الف)، (ب) و (پ)

ج. اطلاعات در مورد تجارت و بازرگانی حیوه و ترکیبات حیوه و محصولات حاوی حیوه؛ و

۲- اعضاء بايد در صورت اقتضاء شبکه‌های پایش و برنامه‌های تحقیقاتی موجود را برای انجام فعالیتهای مشخص شده در بند (۱) ایجاد نمایند.

<https://rc.mailis.ir/fa/law/show/938792#:~:text=اسناد تودیع نماید>

های مواد شیمیایی و پسماند مربوط، تصمیم‌گیری نماید.

ماده ۲۲- ارزیابی اثربخشی

۱- فرآهمایی اعضاء باید با شروع حداکثر شش سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون و پس از آن به صورت ادواری در فواصل زمانی که توسط فرآهمایی اعضاء تصمیم‌گیری خواهد شد، اثربخشی این کنوانسیون را ارزیابی نماید.

۲- فرآهمایی اعضاء باید به منظور تسهیل ارزیابی در اولین اجلاس خود، ایجاد ترتیباتی را در نظر بگیرد تا داده‌های پایشی قابل مقایسه در مورد حضور و حرکت جیوه و ترکیبات جیوه در محیط زیست و همچنین میزان جیوه و ترکیبات جیوه مشاهده شده در بدن موجودات زنده و جمعیت‌های آسیب پذیر را در اختیار فرآهمایی قرار گیرد.

۳- ارزیابی باید بر مبنای اطلاعات علمی، زیست محیطی، فنی، اقتصادی و مالی موجود از جمله موارد زیر انجام شود:

الف - گزارشها و سایر اطلاعات پایشی که به موجب بند(۲) در اختیار فرآهمایی اعضاء قرار گرفته است.

ب - گزارش ارائه‌شده به موجب ماده (۲۱)

ماده ۲۳- فرآهمای، اعضاء

۱- بدینوسیله فرآهمایی، اعضاء ایجاد می شود.

۲- اولین اجلاس فرآهمایی اعضاء باید حداکثر یک سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون توسط مدير اجرائی برنامه محیط‌زیست سازمان ملل متحد تشکیل شود. پس از آن، نشستهای عادی فرآهمایی اعضاء باید در فواصل منظم که توسط فرآهمایی مشخص می‌شود، برگزار گردد.

۳- نشستهای فوقالعاده فرآهمایی اعضاء در زمانهای دیگری که ممکن است فرآهمایی ضروری تشخیص دهد یا با درخواست کتبی هر عضو، مشروط بر این که ظرف مدت شش ماه از تاریخ ارسال درخواست توسط دبیرخانه به اعضاء، مورد حمایت حداقل یک سوم اعضاء قرار گیرد، برگزار میگردد.

۴- فرآهمایی اعضاء باید در اولین اجلاس خود به اتفاق آراء در مورد آیین کار و قواعد مالی خود و هر تشکیلات فرعی خود و همچنین مقررات مالی حاکم بر کارکرد دبیرخانه توافق و آنها را تصویب نماید.

۵ - فرآهمایی اعضاء باید اجرای این کنوانسیون را بهطور مداوم بازنگری و ارزیابی نماید. فرآهمایی باید وظایف واگذار شده به آن از سوی این کنوانسیون را انجام دهد و به این منظور باید:

الف - نهادهای فرعی را که برای اجرای این کنوانسیون ضروری تشخیص میدهد، تشکیل دهد.

ب - در صورت اقتضاء با سازمان‌های بین‌المللی صلاحیتدار و نهادهای بین‌دولتی و غیردولتی همکاری نماید.

پ - به صورت منظم همه اطلاعاتی را که به موجب ماده (۲۱) در دسترس فرآهمایی و دبیرخانه قرار گرفته است، بررسی نماید.

ت - هر توصیه ارائه شده به آن به وسیله کارگروه اجراء و رعایت را بررسی نماید.

ج - هر اقدام دیگری را که ممکن است برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون مقرر شده باشد، بررسی نماید و برعهده گیرد.

چ - پیوسته‌های (الف) و (ب) را به موجب مواد (۴) و (۵) بازنگری نماید.

۶ - سازمان ملل متحد و سازمانهای تخصصی آن و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و همچنین هر کشور غیرعضو این کنوانسیون می‌توانند در اجلاس فرآهمایی اعضاء به عنوان ناظر شرکت نمایند. هر نهاد یا آژانس، خواه ملی یا بین‌المللی، دولتی یا غیردولتی که واجد صلاحیت در امور مشمول این کنوانسیون است و دبیرخانه را از تمایل خود برای شرکت در یک اجلاس فرآهمایی اعضاء به عنوان ناظر آگاه نموده است، می‌تواند پذیرفته شود، مگر اینکه حداقل یک‌سوم اعضای حاضر ابراز مخالفت نمایند. پذیرش و شرکت ناظران با رعایت آیین کار مصوب فرآهمای اعضاء خواهد بود.

۲- وظایف دبیرخانه عبارتند از:

ب - تسهیل کمک‌رسانی به اعضاء به ویژه کشورهای در حال توسعه و اعضاء با اقتصاد در حال گذار
 بنا به درخواست آنها، برای اجرای این کنوانسیون

ت - کمک به اعضاء برای تبادل اطلاعات مربوط برای اجرای این کنوانسیون

ث - تهیه گزارشهای دوره‌ای براساس اطلاعات دریافتی به موجب مواد (۱۵) و (۲۱) و سایر اطلاعات موجود و در دسترس اعضاء قرار دادن آنها

ج. - برقراری ترتیبات اداری و قراردادی به موجب رهنمود کلی فرآزمایی اعضا، به گونه‌ای که ممکن

چ - انجام سایر وظایف دبیرخانه‌ای تعیین شده در این کنوانسیون و وظایف دیگری که ممکن است به‌وسیله فرآهمایی اعضاء تعیین شده باشد.

۳- وظایف دبیرخانه‌ای برای این کنوانسیون توسط مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد انجام خواهد شد، مگر اینکه فرآهمایی اعضاء با سه‌چهارم اکثریت اعضاء حاضر و رأی‌دهنده تصمیم بگیرد که وظایف دبیرخانه‌ای را به یک یا چند سازمان بین‌المللی دیگر محول کند.

۴- فرآهمایی اعضاء با مشورت نهادهای بينالمللی مناسب ميتواند همکاري و هماهنگی پيشرفتهای را بين دبیرخانه و دبیرخانههای ساير کنوانسيونهای مواد شيميايی و پسماند پيش‌بینی نماید. فرآهمایی اعضاء با مشورت نهادهای بين‌المللی مناسب ميتواند راهنمایی بیشتری را در خصوص اين موضوع فراهم نماید.

ماده ۲۵- حل، فصل، اختلافها

۱- اعضاء بايد تلاش نمايند هرگونه اختلاف بين خود در ارتباط با تفسير يا اجراي اين کنوانسيون را از طريق مذاكره يا ساير روشهاي مسالمت آميز به انتخاب خود، حل و فصل نمايند.

۲- عضوی که سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نباشد، می‌تواند به هنگام تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون یا در هر زمان پس از آن، در یک سند کتبی به امین اسناد اعلام نماید که در خصوص هر نوع اختلاف مربوط به تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، یک یا هر دو شیوه حل اختلاف زیر را در رابطه با هر عضوی که همین تعهد را می‌پذیرد، به‌طور اجباری به رسمیت می‌شناسد:

۳- عضوی که سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است، می‌تواند اعلامیه‌های را با اثر مشابه در ارتباط با داور، طبق بند (۲) صادر نماید.

۴- اعلامیه ارائه شده طبق بند (۲) یا (۳) تا زمان انقضای آن طبق شرایط مندرج در آن یا تا سه ماه پس از تاریخ سپردن یادداشت کتبی فسخ آن به امین اسناد، لازمالاجراء باقی خواهد ماند.

۵ - انقضای اعلامیه، یادداشت فسخ یا اعلامیه جدید به هیچ نحو نباید بر جریان دعوی مطروح نزد دیوان داوری یا دیوان بین‌المللی دادگستری تأثیر گذارد مگر آنکه طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نمایند.

۶ - چنانچه طرفهای اختلاف، روش یکسانی را برای حل و فصل اختلاف به موجب بند(۲) یا(۳) نپذیرفته باشند، و چنانچه نتوانند اختلاف خود را طی دوازده ماه پس از صدور اطلاعیه یک عضو به دیگری مبنی بر وجود اختلاف بین آنها بر اساس روش اشاره شده در بند(۱) حل و فصل نمایند، اختلاف باید بنا به درخواست یکی از طرفهای اختلاف به کمیسیون مصالحه ارجاع شود. تشریفات مندرج در بخش دوم پیوست(ث) در مورد مصالحه به موجب این ماده باید اعمال شود.

ماده ۲۶- اصلاحات کنوانسیون

۱- اصلاح این کنوانسیون ممکن است از سوی هر عضو پیشنهاد گردد.

۲- اصلاح این کنوانسیون باید در اجلاس فرآهمایی اعضاء به تصویب برسد. متن هر اصلاحیه پیشنهادی باید حداقل شش ماه پیش از اجلاسی که اصلاحیه جهت تصویب پیشنهاد می‌شود، توسط دبیرخانه به اعضاء ارسال گردد. دبیرخانه باید اصلاحیه پیشنهادی را به امضاءکنندگان این کنوانسیون و جهت اطلاع به امین اسناد نیز ارسال نماید.

۳- اعضاء بايد هرگونه تلاشی را برای حصول به توافق از طریق اجماع در خصوص هر اصلاحیه پیشنهادی این کنوانسیون به عمل آورند. چنانچه تمام تلاشها برای حصول به اجماع به نتیجه نرسد و هیچ گونه توافقی حاصل نشود، به عنوان آخرین راه حل، اصلاحیه باید با رأی اکثریت سه چهارم اعضاء حاضر و رأی‌دهنده در جلسه تصویب گردد.

۴- اصلاحیه مصوب باید به وسیله امین اسناد جهت تنفیذ، پذیرش یا تصویب به تمام اعضاء ارسال شود.

۵ - تنفیذ، پذیرش یا تصویب اصلاحیه باید به طور کتبی به آگاهی امین اسناد برسد. اصلاحیه مصوب طبق بند (۳) در نودمین روز پس از تاریخ سپردن اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب توسط حداقل سه چهارم اعضاء که در زمان تصویب اصلاحیه عضو بوده‌اند، برای اعضائی که به ملتزم شدن به آن رضایت داده‌اند، لازم‌الاجراء خواهد شد. پس از آن، اصلاحیه برای هر عضو دیگر در نودمین روز پس از تاریخی لازم‌الاجراء خواهد شد که آن عضو سند خود مبنی بر تصویب، پذیرش یا تأیید اصلاحیه را بسیار.

ماده ۲۷- تصویب و اصلاح بیوستها

۱- پیوستهای این کنوانسیون بخش جدا نشدنی آن محسوب می‌گردد مگر اینکه به‌گونه دیگری صریحاً قید شده باشد. هر ارجاعی به این کنوانسیون همزمان ارجاع به هر یک از پیوستهای آن تلقی می‌شود.

۲- هرگونه پیوسته‌های اضافی مصوب پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، باید محدود به موضوعات علمی، فنی یا اداری باشد.

۳- تشریفات زیر باید در مورد پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجراء شدن پیوسته‌های اضافی این کنوانسیون اعمال گردد:

الف - پیوسته‌های اضافی باید طبق تشریفات مندرج در بندهای (۱) تا (۳) ماده (۲۶) پیشنهاد شود.

ب - هر عضوی که قادر به پذیرش پیوست اضافی نباشد باید مراتب را به‌طور کتبی ظرف مدت یک سال از تاریخ مکاتبه امین اسناد در مورد تصویب پیوست مزبور، به آگاهی امین اسناد برساند. امین اسناد باید اطلاعیه دریافتی مزبور را بدون تأخیر به آگاهی همه اعضاء برساند. یک عضو می‌تواند در هر زمان به آگاهی امین اسناد برساند که اطلاعیه پیشین خود مبنی بر عدم پذیرش پیوست اضافی را پس می‌گیرد و پیوست بر این اساس برای آن عضو با رعایت جزء (پ) لازم‌الاجراء خواهد شد؛ و

پ - پس از انقضای یک سال از تاریخ مکاتبه امین اسناد در مورد تصویب پیوست اضافی، پیوست مزبور برای تمام اعضائی که اطلاعیه عدم پذیرش را طبق مفاد جزء (ب) ارائه نکرده باشند لازم‌الاجراء خواهد شد.

۴- پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه‌های پیوسته‌های این کنوانسیون باید طبق همان تشریفات باشد که برای پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجراء شدن پیوسته‌های اضافی به این کنوانسیون وجود دارد، مگر اینکه اصلاحیه پیوست در مورد هر عضوی که اعلامیه‌های را طبق بند (۵) ماده (۳۰) در خصوص اصلاح پیوستها لازم‌الاجراء نشود، در این صورت، هرگونه اصلاحیه مزبور برای عضو مزبور در نودمین روز پس از تاریخ سپردن سند خود نزد امین اسناد در مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب، یا الحاق به آن اصلاحیه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۸۵- حق رأی

۲- سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در مورد موضوعاتی که در صلاحیت آن است باید حق رأی خود را با تعداد آرائی اعمال کند که معادل تعداد کشورهای عضو آن که عضو این کنوانسیون هستند، می‌باشد. سازمان مزبور نباید حق رأی خود را چنانچه هر کشور عضو آن، حق رأی خود را اعمال نماید، اعمال کند و برعکس

مادہ ۲۹۵ - امضاء

این کنوانسیون جهت امضاء برای تمام کشورها و سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در تاریخ ۱۰ و ۱۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۱۸ و ۱۹/۷/۱۳۹۲) در کوماموتو ژاپن و پس از آن در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک تا ۹ اکتبر سال ۲۰۱۴ (۱۷/۷/۱۳۹۳) مفتوح خواهد بود.

ماده ٣٠- تنفيذ، يذيرش، تصويب يا الحاق

باید تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد امین اسناد سپرده شود.

۲- هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که عضو این کنوانسیون می‌شود بدون اینکه هیچ‌یک از کشورهای عضو آن به عضویت کنوانسیون درآمده باشند، ملتزم به تمام تعهدات به موجب این کنوانسیون خواهد بود. در مورد چنین سازمانی که یک یا چند کشور عضو آن، عضو این کنوانسیون باشند، سازمان و کشورهای عضو آن باید در مورد مسؤولیت‌های مربوط خود برای اجرای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون تصمیم بگیرند. در چنین مواردی، سازمان و کشورهای عضو آن محق نخواهند بود تا حقوق ناشی از این کنوانسیون را به‌طور همزمان اعمال نمایند.

۳- سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای باید در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود، حدود صلاحیت خود را در خصوص موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون اعلام کند. هر سازمان مزبور باید امین اسناد را از هرگونه تغییر در حدود صلاحیت خود نیز آگاه نماید و امین اسناد به نوبه خود باید اعضاء را آگاه کند.

۴- هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای تشویق می‌گردد تا در زمان تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود به کنوانسیون، اطلاعاتی را در مورد اقدامات خود برای اجرای کنوانسیون به دبیرخانه اعلام نماید.

۵- هر عضو میتواند در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود اعلام نماید که در مورد آن عضو، هرگونه اصلاحیه پیوست، تنها در صورت سپردن سند آن عضو در ارتباط با تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۳۱- لازم الاجراء شدن

54/71

برگ	گزارش‌های	اخبار	طرح	قوانین	خدمات	گزارش	چند	درباره	تماس
نخست	کارشناسی	ها و	و	پژوهشی	تصویری	رسانه	با	فا	ا
		لوايح	مقررات			ای			

ماده ۳۴- امین اسناد

دبیرکل سازمان ملل متحد، امین اسناد این کنوانسیون خواهد بود.

ماده ۳۵- متون معتبر

نسخه اصلی این کنوانسیون که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیولی آن از اعتبار یکسان برخوردار است، نزد امین اسناد سپرده خواهد شد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که به‌طور مقتضی برای این منظور مجاز میباشند، این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند.

این کنوانسیون در کوماموتو ژاپن در روز دهم اکتبر دوهزار و سیزده (۱۸/۷/۱۳۹۲) تنظیم گردید.

پیوست (الف)

محصولات حاوی جیوه

محصولات زیر از این پیوست مستثنی هستند:

الف - محصولات اساسی برای حفاظت کشور و استفاده‌های نظامی

ب - محصولات مورد استفاده برای تحقیقات، استانداردسازی (کالیبراسیون) دستگاهها و استانداردهای مرجع

پ - سوئیچها و رلهها، لامپهای فلورسنت کاند سرد و لامپهای فلورسنت الکترونی (سیسیفال و ایایافال) برای صفحه نمایشهای الکترونیکی و دستگاههای اندازه‌گیری، چنانچه گزینه ممکن بدون جیوه‌های برای جایگزینی وجود نداشته باشد؛

ت - محصولات مورد استفاده در آیینهای سنتی یا مذهبی؛ و

ث - واکسنهای حاوی تیومر سال به عنوان مواد نگهدارنده

بخش اول - محصولات مشمول بند (۱) ماده (۴)

۱- در نظر نیست که لوازم آرایشی و بهداشتی، صابون یا کرم با مقدار ناچیز جیوه پوشش داده شود.

بخش دوم: محصولات مشمول بند (۳) ماده (۴)

بخش اول: فرآیندهای مشمول بند (۲) ماده (۵)

بخش دوم: فرآیندهای مشمول بند (۳) ماده (۵)

پیوست (پ)

معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

برنامه‌های اقدام ملی

۱- هر عضوی که مشمول مفاد بند (۳) ماده (۷) است باید موارد زیر را در برنامه اقدام ملی خود درج نماید:

(الف) اهداف ملی و مقاصد کاهش

(ب) اقداماتی برای ریشه‌کنی

58/71

(چ) راهبردهای درگیرکردن ذی‌نفعان در اجراء و توسعه مستمر برنامه اقدام ملی

(ح) راهبرد سلامت عمومی در خصوص معدنکاران و خانواده‌های آنها که در معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) در معرض جیوه هستند. این راهبردها باید از جمله شامل گردآوری داده‌های بهداشتی، آموزش برای کارکنان مراقبت‌های بهداشتی و بالا بردن آگاهی از طریق تسهیلات بهداشت و سلامت باشد.

(خ) راهبردهای جلوگیری از این که جوامع آسیب‌پذیر به ویژه کودکان و زنان در سن باروری، به خصوص زنان باردار در معرض جیوه مورد استفاده در معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) قرار گیرند.

(د) راهبردهای ارائه اطلاعات به معدنکاران طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و جوامع تحت تأثیر؛ و

(ذ) جدول زمانی برای اجرای برنامه اقدام ملی

۲- هر عضو میتواند در برنامه اقدام ملی خود راهبردهای اضافی برای رسیدن به اهداف خود از جمله استفاده یا معرفی استانداردهایی برای معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) بدون جیوه و سازوکارهای مبتنی بر بازار یا ابزارهای بازاریابی را درج نماید.

پیوست (ت)

تشریفات داوری از نظر جزء (الف) بند (۲) ماده (۲۵) این کنوانسیون به شرح زیر است:

۱- از نظر این پیوست «فلزات غیرآهنی» شامل سرب، روی، مس و طلا صنعتی است.

ماده ۱۵-

۱- یک عضو میتواند طبق ماده (۲۵) این کنوانسیون در ابتدا با ارسال اطلاعیه کتبی خطاب به طرف یا طرفهای دیگر اختلاف، به داوری متوسل شود. اطلاعیه باید منضم به بیانیهای در مورد ادعا، به همراه اسناد مؤید ادعا باشد. اطلاعیه مزبور باید موضوع داوری را بیان کند و به ویژه باید شامل موادی از این کنوانسیون باشد که تفسیر یا اجرای آنها، مورد نظر است.

۲- طرف مدعی باید دبیرخانه را از ارجاع اختلاف به داوری به موجب ماده (۲۵) این کنوانسیون آگاه نماید. اطلاعاتیه باید منضم به اطلاعاتیه کتبی طرف مدعی، بیانیهای در مورد ادعا و اسناد مؤید ادعای موضوع بند (۱) بالا باشد. دبیرخانه باید اطلاعات دریافتی را به تمام اعضاء ارسال نماید.

مادہ ۲۵۔

۱- اگر اختلافی طبق ماده (۱) بالا به داوری ارجاع شود، دیوان داوری باید ایجاد شود. دیوان داوری

۲- هر طرف اختلاف باید یک داور تعیین نماید و دو داور منتخب باید با توافق، داور سوم را که رئیس دیوان خواهد بود، تعیین نمایند. در اختلافهای بین بیش از دو طرف، طرفهای دارای منافع یکسان باید یک داور را به طور مشترک با توافق انتخاب نمایند. رئیس دیوان نباید تبعه هر یک از طرفهای اختلاف باشد یا محل اقامت معمول او در سرزمین یکی از طرفهای مزبور باشد یا در استخدام هر کدام از آنها باشد یا در هر سمت دیگری با موضوع سرو کار داشته باشد.

۳- هر پست بلا تصدی باید با روش توصیف شده برای انتصاب اولیه پُر شود.

ماده ۳-

۱- اگر یکی از طرفهای اختلاف، داور خود را ظرف مدت دو ماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه داوری توسط عضو پاسخگو، تعیین نکند، عضو دیگر میتواند دبیرکل سازمان ملل متحد را آگاه نماید و وی باید ظرف دوره دو ماه بعدی انتصاب را انجام دهد.

۲- اگر رئیس دیوان داوری ظرف مدت دو ماه پس از تاریخ انتصاب داور دوم تعیین نشود، دبیر کل سازمان ملل متحد باید بنا به درخواست یک طرف، رئیس را ظرف دوره دو ماه بعدی تعیین نماید.

ماده ۴- دیوان داوری باید تصمیمهای خود را طبق مفاد این کنوانسیون و حقوق بینالملل اتخاذ نماید.

ماده ۵ - دیوان داوری جز در مواردی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق کنند، باید آیین کار خود را تعیین کند.

ماده ۶ - دیوان داوری میتواند بنا به درخواست یکی از طرفهای اختلاف، توصیه‌هایی را برای اقدامات موقت مهم حفاظتی نماید.

ماده ۷ - هر یک از طرفهای اختلاف باید کار دیوان داوری را تسهیل نماید و به ویژه با استفاده از تمام ابزارهای دراختیار خود باید موارد زیر را انجام دهد:

(الف) در اختیار گذاشتن تمام اسناد، اطلاعات و تسهیلات؛ و

(ب) در صورت لزوم، فراهم آوردن امکان احضار شهود یا کارشناسان و اخذ مدارک آنها

ماده ۸ - طرفهای اختلاف و داوران موظف به حفظ محرمانه بودن هرگونه اطلاعات یا اسنادی هستند که طی جریان رسیدگی دیوان داوری به صورت محرمانه دریافت کرده‌اند.

ماده ۹ - هزینه‌های دیوان به‌طور مساوی توسط طرفهای اختلاف تقبل می‌گردد، مگر در مواردی که دیوان داوری به دلیل شرایطی ویژه، به گونه دیگر تعیین نماید. دیوان باید تمام هزینه‌های خود را ثبت و صورت حساب نهائی را به طرفها ارائه نماید.

ماده ۱۰ - هر عضوی که از نظر حقوقی در خصوص موضوع مورد اختلاف ذی‌نفع است و ممکن است تحت تأثیر تصمیم قرار گیرد، میتواند با موافقت دیوان داوری در جریان رسیدگی مداخله نماید.

ماده ۱۱ - دیوان داوری میتواند ادعاهای متقابلی را که به‌طور مستقیم خارج از موضوع اختلاف است،

ماده ۱۲- تصمیم‌های دیوان داور از نظر شکلی و ماهوی باید با رأی اکثریت اعضای آن گرفته شود.

ماده ۱۳-

۱- اگر یکی از طرفهای اختلاف نزد دیوان داوری حاضر نشود یا از موضع خود دفاع نکند، طرف دیگر میتواند از دیوان درخواست نماید تا جریان رسیدگی را ادامه بدهد و تصمیم خود را بگیرد. غیبت یک طرف یا قصور یک طرف در دفاع از موضع خود نباید باعث ایجاد مانعی برای جریان رسیدگی شود.

۲- دیوان داوری باید پیش از اتخاذ تصمیم نهائی، قانع شود که ادعا از نظر واقعیت و قانون، مستند است.

ماده ۱۴- دیوان دآوری باید تصمیم نهائی خود را ظرف مدت پنج ماه از تاریخی که به طور کامل تشکیل شده است، بگیرد، مگر اینکه تمدید مهلت زمانی را برای دوره‌ای که نباید بیشتر از پنج ماه باشد، ضروری تشخیص دهد.

ماده ۱۵- تصمیم نهائی دیوان داوری باید فقط درخصوص موضوع مورد اختلاف باشد و باید دلایلی را که بر آنها مبتنی است، بیان کند. تصمیم باید شامل نام اعضائی که مشارکت داشته‌اند و تاریخ تصمیم نهائی باشد. هر عضو دیوان می‌تواند نظری جدا یا مخالف را در خصوص تصمیم نهائی بیوست نماید.

ماده ۱۶- تصمیم نهائی برای طرفهای اختلاف، لازمالاتباع خواهد بود. تفسیر ارائه شده از این

تشریفات تجدیدنظر توافق کرده باشند.

ماده ۱۷- هرگونه عدم توافق در ارتباط با تفسیر یا اجرای تصمیم نهائی، بین طرفهائی که ملتزم به تصمیم نهائی طبق ماده (۱۶) بالا بوده‌اند، ممکن است توسط هر کدام از آنها برای تصمیم‌گیری به دیوان داورى که آن را اتخاذ کرده است، ارجاع گردد.

بخش دوم: تشریفات مصالحه

تشریفات مصالحه از نظر بند (۶) ماده (۲۵) این کنوانسیون به شرح زیر است:

ماده ۱- درخواست یک طرف اختلاف مبنی بر تشکیل کمیسیون مصالحه به موجب بند (۶) ماده (۲۵) این کنوانسیون باید به صورت کتبی به دبیرخانه اعلام شود و تصویری از آن به طرف یا طرفهای دیگر اختلاف ارسال گردد. دبیرخانه باید بر این اساس فوری تمام اعضاء را آگاه نماید.

مادہ ۲۵۔

۱- جز در صورتی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نمایند، کمیسیون مصالحه باید شامل سه عضو، یک نفر به انتخاب هر طرف مربوط و رئیس منتخب به صورت مشترک توسط اعضای مزبور، باشد.

۲- در اختلافهای بین بیش از دو عضو، اعضای دارای منافع یکسان باید عضو خود در کمیسیون را

66/71

67/71

محصولات حاوی جیوه	واردات یا صادرات محصولات (مجاز نیست (تاریخ متوقف شدن)
باتری‌ها به جزء باتری‌های گرد اکسید نقره - روی محتوی مقدار کمتر از ۱٪ جیوه و باتری‌های گرد روی - هوا محتوی کمتر از ۲٪ جیوه	۲۰۲۰ (۱۳۹۹)
سوئیچ‌ها و رله‌ها، به جز خازن‌های با ظرفیت بسیار بالا و پل‌های اندازه‌گیری و سوئیچ‌ها و رله‌های با فرکانس رادیویی بالا در دستگاه‌های کنترل و پایش یا حداکثر مقدار ۲۰ میلی گرم جیوه در هر پل، سوئیچ یا رله	۲۰۲۰ (۱۳۹۹)
لامپ‌های فلورسنت فشرده (سی‌اف‌ال‌ها) برای مقاصد روشنایی عمومی که کمتر یا مساوی ۳۰ وات و با محتوای جیوه بیش از ۵ میلی گرم در هر لامپ هستند	۲۰۲۰ (۱۳۹۹)
لامپ‌های فلورسنت خطی (آل‌اف‌ال‌ها) برای مقاصد روشنایی عمومی؛ (الف) فسفر سه باند کمتر از ۶۰ وات محتوی بیش از ۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (ب) فسفرهای فسفات کمتر یا مساوی ۴۰ وات محتوی بیش از ۱۰ میلی گرم جیوه در هر لامپ	۲۰۲۰ (۱۳۹۹)
لامپ‌های بخار جیوه با فشار بالا (ای‌پی‌ام‌وی) برای مقاصد روشنایی عمومی	۲۰۲۰ (۱۳۹۹)

۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	جیوه در لامپهای فلورسنت کاند سرد و لامپهای فلورسنت الکتروود خارجی (سی‌سی‌افال و ای‌ای‌افال) برای صفحه نمایش الکترونیکی؛ (الف) طول کوتاه (کمتر یا مساوی ۵۰۰ میلی‌متر) محتوی بیش از ۳/۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (ب) طول متوسط (بیشتر از ۵۰۰ میلی‌متر و کمتر یا مساوی ۱۵۰۰ میلی‌متر) محتوای بیش از ۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (پ) طول بلند (بزرگتر از ۱۵۰۰ میلی‌متر) محتوی بیش از ۱۳ میلی گرم جیوه در هر لامپ
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	محصولات آرایشی و بهداشتی (محتوای جیوه بالاتر از ۱ پی‌پی‌ام) از جمله صابون و کرم روشن‌کننده پوست به غیر از لوازم آرایشی و بهداشتی دورچشم چنانچه در آن جیوه به عنوان ماده نگهدارنده استفاده شده باشد و هیچ گونه نگهدارنده جایگزین موثر و بی‌خطر برای آن موجود نباشد.^۱
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	افت کش‌ها و ضد عفونی کننده موضعی
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	(الف) فشارسنج‌های هوا؛ (ب) رطوبت سنج‌ها؛ (پ) فشار سنج‌های آبگرمه‌ها و گازها؛ (ت) دماسنج‌ها؛ (ث) دستگاه سنجش فشار خون.

۱- در نظر نیست که لوازم آرایشی و بهداشتی، صابون یا کرم با مقدار ناچیز جیوه پوشش داده شود.

برگ گزارش‌های اخبار طرح قوانین خدمات گزارش چند درباره تماس

نخست کارشناسی ها و و پژوهشی تصویری رسانه با ما فا

لوايح مقررات ای

اهدایی که قرار است یک عضو انجام بدهد تا باعث کاهش استفاده از آمیزه (مالگام) دندان‌ای شود باید با در نظر گرفتن شرایط داخلی عضو و راهنمایی بین‌المللی مربوط باشد و باید شامل دو یا چند اقدام از فهرست زیر باشد:

- ۱- تعیین اهداف ملی با هدف انجام اقدامات جلوگیری‌کننده از پوسیدگی دندان و ارتقاء سلامت، در نتیجه به حداقل رساندن نیاز برای ترمیم دندان؛
- ۲- تعیین اهداف ملی با هدف به حداقل رساندن استفاده از آن؛
- ۳- ترویج استفاده از جایگزین‌های مقرون به صرفه و از نظر پزشکی مؤثر و عاری از جیوه برای ترمیم دندان؛
- ۴- ترغیب پژوهش و تحقیقات مواد عاری از جیوه برای ترمیم دندان؛
- ۵- تشویق نمایندگان سازمان‌های حرفه‌ای و دانشکده‌های دندانپزشکی برای آموزش و تربیت دانشجویان و متخصصان دندان برای استفاده از جایگزین‌های مواد ترمیمی دندان عاری از جیوه و ترغیب بهترین رویه‌های مدیریتی
- ۶- عدم تشویق برنامه‌ها و سیاست‌های بیمه‌ای که استفاده از آمیزه (مالگام) دندان‌ای را به مواد ترمیمی عاری از جیوه ترجیح می‌دهند؛
- ۷- تشویق برنامه‌ها و سیاست‌های بیمه‌ای که برای ترمیم دندان استفاده از گزینه‌های با کیفیت را به آمیزه (مالگام) دندان‌ای ترجیح می‌دهند؛
- ۸- محدودیت استفاده از آمیزه (مالگام) دندان‌ای به شکل کپسولی آن؛
- ۹- ترغیب استفاده از بهترین شیوه‌های زیست‌محیطی در تجهیزات دندانپزشکی برای کاهش میزان رهاسازی جیوه و ترکیبات آن در آب و خاک

آمیزه (مالگام)
دندان‌ای

سامانه قوانین

در باره ما

تماس با ما

ساختار سازمانی

دفاتر

گزارش‌های کارشناسی

اندیشکده‌های حکمرانی استانی

سامانه نشر علمی (کتاب)

اخبار

گزارش تصویری

فصلنامه های مجلس و راهبرد

کتاب

کتاب الکترونیکی

یژوهش نامه

طرح ها و لوايح

قوانین و مقررات

قانون اساسی ایران

سیاست های کلی نظام

سند چشم انداز

تقویم تاریخ قوانین

سامانه قوانین و مقررات

راه‌های ارتباطی

کد پستی: ۱۹۵۴۷۳۱۱۱۳

صندوق پستی : ۵۸۵۵-۱۵۸۷۵

پست الکترونیک: mrc@majles.ir

تلفن : ۷۵۱۸۳۰۰۰

نمبر : ۲۲۸۱۹۹۵۱

حق کیی رایت متعلق به مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی می باشد.